

ся: хто за одного папу, а хто за другого. Король чеський, Гус і дрібне духовенство намагали ся, щоб папи римського Григорія XII більше не було, а німецькі професори та купці разом із старшим духовенством тягли за папов Григорієм. От у сій боротьбі Гус виступив справжнім ватажком чеського народу і за це вище духовенство на нього ворожим духом дихало: архієпископ Збинець об'явив Гуса непокірливим сином церкви, та заборонив йому службу церковну і всякі треби відправляти.

Тим часом папу Григорія скинуто, і на соборі духовенства оголошено папою Александра V; а як сеї незабаром помер, то Івана XXIII настановлено. Збинець не гаючи ся доніс йому, що Гус єретицтво поширює, і папа зараз же велів покликати Гуса в Рим, щоб там його, як слід, покарати, а тим часом відлучив його від церкви. 15 марця 1411 року було виголошено анатему проти Гуса у всіх церквах праських, крім двох, де панотці не послухали. Весь город за те, що спочував Гусові, був покараний інтердиктом — се-б-то заборонено було службу в церквах одправляти.

Але Гус поклав собі не звертати уваги ні на архієпископські, ні на папські постанови, і говорив казання в своїй часовні так, як і до того, неначе нічого її не було. Де-які панотці, дивлячись на Гуса, і собі так стали робити.

Та не довго довело ся Гусові своє діло робити. Папа Іван XXIII, почувуючи небезпечним себе на престолі; замислив проти ворогів своїх хрестовний похід зробити і пообіцяв усім, хто візьме в ньому участь, розгрішення гріхів і минулих, і теперішніх, і навіть прийдешніх. Король Вацлав і архієпископ праський згодились на се і дозволили в церквах за похід промовляти. Але Гус почав говорити проти походу; він говорив, що такі заходи папи противні християнській науці, а троє молодих хлопців, ходячи по церквах, сперечали ся із попами, кажучи, що розгрішення гріхів які дає папа за гроші — брехня. Хлопців тих схопили і другого дня усім трьом голови постинали. Народ стояв та дивив ся мовчки. Студенти підняли тіла і сьпіваючи піснь на честь давніх мучеників християнства: "Сьвяті", понесли до Вифлеємської каплиці і тут Гус їх поховав. З того часу вороги Гуса прозвали його каплицю "Каплицею трох сьвятих."

Прочувши про все це, папа Іван XXIII звелів своєму посланцеві-кардиналові не мати до Гуса ніякого милосердя і наказав, як що Гус і далі буде такий упертий, виголосити вдруге про нього анатему і при тому дзвонити у всі дзвони, запалити, а потім погасити свічки. У тому проклоні, який на ньо